

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2979/2024
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници из радног односа тужила АА из ..., ББ, ВВ, ГГ, свих из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Лазар Ћендић, адвокат из ..., против туженог Универзитетског клиничког центра Србије, са седиштем у Београду, кога заступа Државно правобранилаштво Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Београду Гж1 47/24 од 01.03.2024. године, у седници одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Београду Гж1 47/24 од 01.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Београду Гж1 47/24 од 01.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 47/24 од 01.03.2024. године, у делу који се побија ревизијом, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у седамнаестом ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 1763/21 од 19.09.2023. године, па је обавезан тужени да тужилима на име трошкова првостепеног поступка исплати 331.250,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против наведеног решења садржаног у првостепеној пресуди, тужени је благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП ради уједначавања судске праксе.

Тужиле су поднеле одговор на ревизију. Захтев за трошкове ревизијског поступка нису поставиле.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је нашао да за одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе. Решење којим се одлучује о захтевима странака за накнаду трошкова поступка доноси се на основу одредаба Закона о парничном поступку. Овим процесним законом су регулисана правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова. Према овим правилима, одлука о трошковима поступка условљена је оценом суда о оправданости настанка трошкова покретањем и вођењем судског поступка, узимањем у обзир релевантних околности о претпроцесном и процесном држању странака. Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка коју су нижестепени судови засновали на одредбама чланова 153. став 2. и 154. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији против овог решења.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не чини главни захтев, и која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, ревизија туженог је недозвољена.

Стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**